

«Deșteaptă-te, Române!»

Pentru duminică, 1 decembrie a.c., la ora 12 filiala Sibiu a Partidului Alianței Civice i-a invitat pe concetățenii noștri la microrecitalul de colinzi prin care a sărbătorit ziua Marii Uniri. Nu a fost foarte multă lume duminică la sala Studio a Casei de Cultură a Sindicatelor. Însă numărul are o mai mică importanță. Chiar organizatorii au vrut să evite un anume festivism, supărător, de care cu greu se pot dezbara, unii...

Încă din cuvântul de deschidere, dl. Lucian Filip, președintele filialei Sibiu a PAC, a prezentat microconcertul de colinzi drept „cea mai românească manieră de a comemora momentul de la 1 Decembrie 1918”.

Dl. profesor Nicolae Pop a „creionat” în câteva cuvinte semnificația zilei de 1 Decembrie 1918, ne-a invitat „să urcăm împreună treptele devenirii naționale”: 1 noiembrie 1599, intrarea triumfală în Alba Iulia a lui Mihai Viteazul; 27 martie /9 aprilie 1918, Sfatul Țării, întrunit la Chișinău a hotărât

unirea Basarabiei cu patria mamă; 15/28 noiembrie 1918, Consiliul Național hotărăște unirea Bucovinei cu România. Iar ca o încununare, 1 Decembrie 1918, „lucrarea Lui Dumnezeu, dar prin truda marilor oameni politici ai națiunii.”

Părintele Vasile Mihoc, profesor la Institutul Teologic „Andrei Șaguna” din Sibiu a cuvântat despre rolul pe care Biserica l-a avut la „realizarea unității de neam a românilor”. Eveniment cu o „pregătire îndepărtată și una apropiată”, în care Biserica a avut un rol primordial, realizându-se mai întâi o „unire în cuget și-n simțiri a românilor de pretutindeni”. În așa fel a fost transpusă Sfânta Scriptură încât românii au înțeles, au pregătit și au săvârșit Unirea, moment de grație al neamului nostru. Acum, în alt moment de grație a istoriei noastre, e nevoie de împreună lucrarea neamului românesc. „Cît de frumos va fi cînd vom fi împreună toți

(Continuare în pag. a III-a)

Ovidiu TOMULEȚIU

ORAȘUL CETATE-expoziție internațională de Mail Art

Mail Art — arta trimiterilor poștale. Ray Johnson este fondatorul școlii de artă prin corespondență de la New York. În 1970 la Whitney Museum are loc prima expoziție de Mail Art, care întrunește astăzi aproximativ 100 000 de artiști. Mail Art se naște din schema emițător — mijloc de comunicare — receptor. Produsul acestei arte se eliberează de orice control sau supervizare, devenind, din simplă comunicare, un discurs plastic cu un caracter dinamic explicit. Poșta devine un juriu care leagă două terminale, emițitorul și destinatarul. Prin Mail Art ne transmitem gândurile și receptăm ideile, desființăm granițele. Prima expoziție internațională, cu tema Orașul Cetate, vine să ne demonstreze încă odată că cetatea este un loc deschis. Vernisajul va avea loc azi, 3 decembrie, ora 17 la Galeria Arta. Un bun prilej de a medita la transformarea banalului cotidian în mesaj artistic.

Marius GHEORGHIU

CITIȚI ÎN PAG. 3

Ei bine: nu!

Lansare de carte

Octavian Paler „Viața pe un peron”

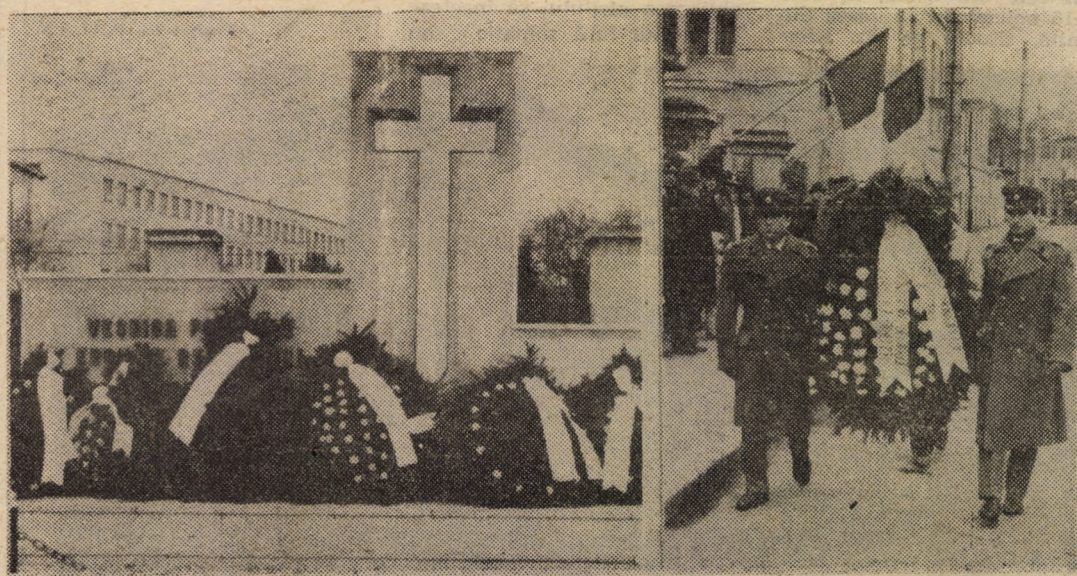
Vineri, 29 noiembrie a.c. la sediul Inspectoratului pentru cultură al județului Sibiu a avut loc un nou eveniment: prezența lui Octavian Paler, prilejuită de lansarea ediției a II-a a cărții sale, „Viața pe un peron”. Dintre organizatori, în afară de instituția sus amintită, mai menționăm: Editura „Albatros”, Revista „Euphorion” și Centrul de librării — Sibiu. Publicul a venit în număr mare atras de personalitatea autorului.

Georgeta Dimisianu, redactor șef al Editurii „Albatros”, în deschidere, a relaționat temporal contextul apariției celor două ediții ale cărții, nuanțând actualitatea ei pentru momentul pe care îl parcurgem.

Octavian Paler a dezvăluit, apoi, experiența unică încercată în proximitatea configurării cărții, după asumarea unei singurătăți imense (resimțită mai ales în aglomerațiile urbane) și a raportării responsabile la destin.

Dialogul lui Octavian Paler cu cei prezenți, ajuns inevitabil la o problemă politică, a dezvăluit alte fațete ale omului public, angajat de mai multă vreme într-o confruntare civică. Eseiul, totuși, a fost subiacent analistului: revolta încercată în fața fenomenului politic era susținută de o concretă plastică ce angaja, prin transfigurare, întreaga realitate românească (psihologia de popor, „aristocrația” țărănimii române, fenomenologia orașelor noastre, înstrăinarea resimțită pe alte meleaguri, dar și încrederea în mai bine). Paradoxul și unicitatea lui Octavian Paler își află poate secretul într-o megalomanie tainică dintre robustețea tăioasă a celor originari de la sate („Cînd tata îmi povestea de Ștefan cel Mare mi se umpleau ochii de lacrimi”) și o mare delicatețe.

Finalul a aparținut acordării de autografe. Lucian FILIP

Cadre militare, studenți și elevi ai institutelor militare din Sibiu, oficialități locale și veterani de război au depus coroane la monumentele eroilor neamului.

Foto: Iulian PREDA

Și totuși, eroii...

Păstrez cu pioasă dragoste în biblioteca mea, o carte cu un necontestat substrat sentimental „Pe cărările destinului” a căpitanului Ilie Stricatu. Copil fiind, am primit-o din mîna lui cu dedicație. Am fost deosebit de mîndru, deoarece oamenii de pe strada mea vorbeau despre „domnu Ilie” cu acel nedezmîțit respect pe care-l arată oamenii simpli semenilor lor. Avea statura unui erou și faima unui apostol. Etichetat de autoritățile comuniste din urbea noastră drept „exploata-tor” și „dușman de clasă” a fost scos ca un tîlhar din

propria casă — singura sa avere —, și mutat cu sila într-o cocioabă de pe strada noastră. Acolo, la gura unei sobe cu rumeguș și la feștila unei lămpi cu petrol, fostul erou și veteran al luptei pentru Unire, își încălzea picioarele invalide și coloana vertebrală în care mai păstra, involuntar, un cartuș.

Nu numai din cartea amintită dar și din relatările altor oameni de bună credință, am ales toate temeiurile care mă îndrituiesc să-l consider un veritabil erou. Absolvent al școlii de honvezi în anul 1914, la Sibiu, tînarul ofițer aus-

triac, de origine română, refuză să lupte în armata imperiului, conștient fiind că avea să se confrunte cu frații săi de peste Carpați. Împreună cu un alt camarad va trece munții, nu fără riscuri și peripeții, călăuziți de un cioban mîrginean. După ce va traversa obstacolul suspiciunilor „de spionaj” va fi încadrat în armata română ca sublocotenent. Dar, cum de nepătruns sint „cărările destinului”, va cădea prizonier la

(continuare în pag. a III-a)

George LIMBEANU

Interviu cu dl Octavian Paler (I)

„Mulți vor vota în necunoștință de cauză”

R.: Domnule Octavian Paler, ce părere aveți despre referendumul ce urmează a avea loc în 8 decembrie?

O.P.: Aș fi preferat să fi avut un referendum înainte de a se proceda la definitivarea constituției, nu un referendum acum. Acum el capătă un cu totul alt sens, decât ar fi avut dacă ar fi fost organizat înainte pentru că cel puțin una dintre problemele pe care le implică această constituție și anume aceea a formei de guvernămînt în România, era cazul să fie pusă în fața întregului popor pentru a ne exprima cu to-

ți opinia și numai după aceea să fie înscrisă această decizie populară în Constituție. Oricum, așa cum se face, ea este „originală”.

R.: Practic ce va vota omul de rînd, va alege între monarhie și republică?

O.P.: Nu, nu se va gândi la asta probabil, și cred că cei mai mulți vor vota în necunoștință de cauză. Oamenii nici n-au timp practic să stea să studieze această Constituție, încît probabil că în cabină, dacă se va vota în stilul obișnuit, vor da un vot superficial.

R.: Ar putea cineva să-l ajute pînă la 8 decembrie?

O.P.: Cred că termenul este și prea scurt pentru a se face o cunoaștere reală și serioasă a Constituției. La televiziune se prezintă textele constituției, dar de fiecare dată cu tot ambalajul propagandistic servit de către cei care au alcătuit acest proiect, firește că el pledează pro domo. Ar trebui o cunoaștere nepărtinitoare a textelor Constituției și după aceea oamenii să se poată pronunța în cunoștință de cauză. Referendumul acesta are foarte multe șanse să fie un fel de formalitate.

R.: Credeți că seamănă cu referendumul făcut de Ceaușescu privind reducerea chel-

tuilor militare?

O.P.: Nu este foarte departe de asta, adică e încă unui din actele politice făcute fără rigoare.

R.: Alegerile locale din primăvară, dacă vor fi bine pregătite cu un aparat de supraveghere corect vor putea fi considerate primele alegeri cu adevărat libere?

O.P.: Eu fac parte dintre cei care cred că irregularități au existat fără îndoială la 20 mai, furturi de voturi, liste fictive și alte lucruri dar nu mari. Eu chiar cred că Frontul a câștigat alegerile atunci, nu cu procentul cunoscut, dar oricum detașat. Frauda săvîrșită la alegerile trecute a fost o fraudă psihologică, o fraudă morală bazată pe confuziile existente în electorat, în psihologia oamenilor. Confuzii există încă, din nefericire, și astăzi destule, încît există și astăzi premise ca astfel de fraude morale să funcționeze. Chiar în condițiile în care alegerile vor fi în planul material pe deplin corecte, existența unor confuzii în psihologia noastră, confuzii care fără doar și poate manipulează oamenii, vor vicia alegerile. Cu alte cuvinte pentru a fi într-

(continuare în pag. a III-a)

Marius GHEORGHIU

Și ei sînt oameni!

Își poate cineva imagina că ruinele — altfel nu le pot spune — din imagine adăpostesc oameni? Nici mai mult nici mai puțin decît 6 suflete. Care dau tribut unei „vinovății”: aceea de a fi încercat în urmă cu 6 ani, să cumpere o casă. Pentru care au plătit suma de 75 mii lei. Dar, brusc, proprietarul s-a răzgîndit și astfel s-a ajuns la proces.

În cele din urmă, în data de 16 noiembrie, la casa din Agnita, situată pe str. Bise-

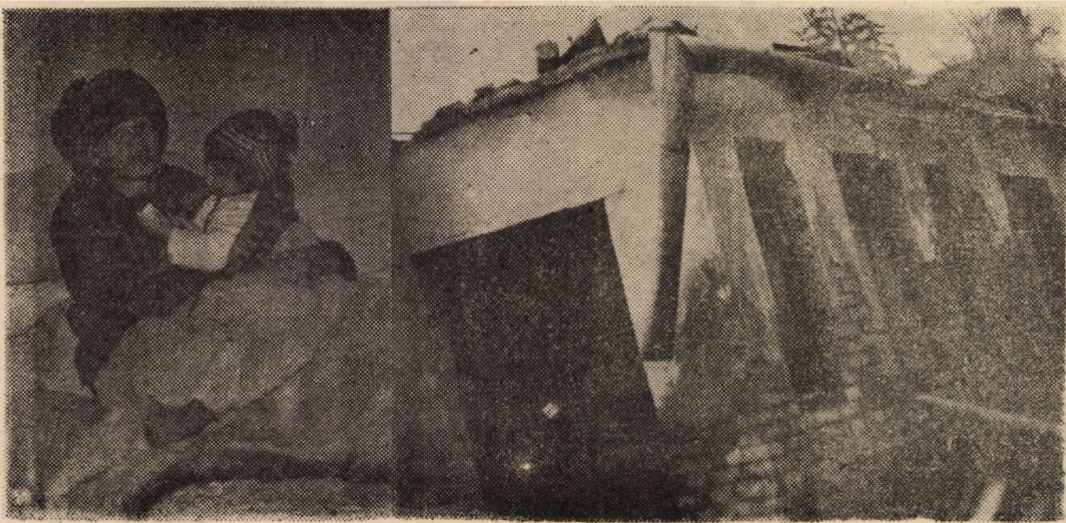
ricii 8 (în imagine) s-au început lucrările de demolare. Fără ca să țină cineva cont că acolo locuiesc șase suflete (familia doamnei Mandachi Sevastița), între care și un copil de 2 ani!

Greu, foarte greu de crezut că se poate locui în astfel de condiții, într-o casă semi-demolată.

Există o sentință civilă, din 22 noiembrie a.c.: „Dispune obligarea pîrîtului să înceteze de îndată fără somație sau

trecerea vreunui termen în crările de demolare la imobilul situat în Agnita, str. Bisericii nr. 8, jud. Sibiu, proprietatea reclamantei (Mandachi Sevastița — n.n.) prin sentința judecătorească. Președinte s.s. Iacob Deac”. Deci, casa nu se va mai demola (mai mult decît se vede în fotografie!). Cu toate acestea, condițiile sînt improprii pentru locatari, chiar dacă e vorba de mici meseriași. Și ei sînt oameni!

Gabriela BALAN

Din nou despre avortul la cerere

Așa după cum promiteam cititorilor într-unul din numerele trecute ale cotidianului nostru, revenim în „intimitatea” unuia dintre saloanele de avorturi la cerere, în cadrul Spitalului Municipal Medias, pentru a consemna doar câteva dintre cazurile prezentate pe „agenda de lucru” a dr. Florin POPA, la data de 18 noiembrie a.c.

Deși pe deplin conștiente de faptul că — așa cum de altfel se exprima un mare ginecolog — „există puține intervenții chirurgicale care se pot însoți de complicații atât de mari cum este curățirea uterului în timpul avortului” — circa 15—20 de reprezentante ale sexului frumos, de vârste diferite, așteaptă spășite parcă, să suporte această... intervenție. Și pentru că unele dintre acestea se află la prima întrerupere de sarcină, prezența presei nu face altceva decît să le tulbure și mai mult, sporindu-le înzecit emoțiile. Cu toate acestea, însă, majoritatea se arată binevoitoare și cît se poate de „cooperante”...

Viorica B., 42 ani, vinzătoare: „Sînt la a doua întrerupere de sarcină. Vîrsta relativ înaintată, ca și faptul că am deja o fiică destul de mare, care a împlinit recent 19 ani, mă determină să renunț la gîndul de-a mai avea și alți copii”. Maria B., 33 ani, contabilă: „Mă aflu pentru prima oară în acest salon. Pentru că nu am, decît o fetiță de 12 ani, poate că încă un copil ar fi binevenit în familia noastră. Nu cred însă că mai am tăria morală pentru a crește un alt copil. Chiar dacă m-aș decide totuși pentru acest lucru, teama inoculată de pierderea unei fetițe în vîrstă de 5 ani, ca urmare a unui neoplasm, rămîne înfiptă ca un ghimpe în inima mea.” H.M., 34 ani, muncitoare: „Este a treia întrerupere de sarcină. N-aș vrea să se creadă, însă, că nu iubesc copiii. Dimpotrivă, am deja patru, dar nesiguranta zilei de mîine ca și viața tot mai grea mă determină să recurg la această măsură extremă”. Mihaela B., 23 ani, lăcătuș-mecanic: „Am un copil de un an și trei luni, iar aceasta este prima întru-

pere de sarcină. Motivul pentru care sînt aici? Dificultatea de-a mai crește copii în condițiile actuale, cînd nu există practic posibilitatea de a asigura o hrană îndestulătoare pentru un singur copil. Vremurile pe care le trăim ne dovedesc că, pentru cei cu resurse limitate, copilul nu mai reprezintă o bucurie ci, dimpotrivă, o... povară.”

Mariana H., 24 ani, vinzătoare: „Am deja doi copii mici și acum sînt nevoită să renunț la al treilea. Deși sînt căsătorită, atît eu cît și soțul fiind salariați, ne este extrem de greu să ne descurcăm. Mai ales acum cînd după repetate demersuri am reușit, în sfîrșit, să obținem și noi o locuință. Trebuie bineînțeles să ne-o mobilăm iar prețurile, după cum se știe, sînt foarte, foarte mari. Poate mai tîrziu să ne dorim încă un copil, momentan însă, acesta ne-ar încurca teribil...”. Daniela S., 19 ani, fără ocupație: „La vîrsta mea pot spune că mi-am îndeplinit deja menirea. Am două fetițe de 3 și respectiv un an și jumătate, dar sînt la prima întrerupere de sarcină. Faptul că soțul meu este singurul salariat în familie, mă obligă să renunț practic la plăcerea de a mai crește și alți copii, oricît de dragă mi-ar fi ei.” D.H., 23 ani, muncitoare: „Sînt la prima întrerupere de sarcină, însă eșecul în prima căsătorie, din care a rezultat o fetiță, actualmente în vîrstă de 5 ani, îmi crează o repulsie poate nejustificată față de copii. Pur și simplu îmi este groaznic de teamă că „istoria” s-ar putea repeta.” I.A., 18 ani, muncitoare: „Faptul că părinții nu pot accepta pe actualul meu prieten ca soț, ne determină să trăim, de peste un an de zile, în concubinaj. Sînt deja la a doua întrerupere de sarcină și probabil că voi fi nevoită să mai suport încă multe alte asemenea intervenții, pînă cînd posibilitatea stabilirii noastre definitive, în Germania, va deveni o certitudine.” A.B., 24 ani, muncitoare: „Fiind o fire oarecum independentă nu prea suport viața de familist, plină de privațiuni și... complicații. Sînt la al doilea avort dar nu-mi doresc niciodată să am copii,

cu atît mai puțin în momentul de față cînd sînt încă necăsătorită. Aș vrea să subliniez însă că, în ziua de azi e foarte greu să găsești pe cineva cu care să poți crește un copil. De făcut sînt încă destul amatori. Mie, uneia, nu-mi place de fel să depind de cineva, dar nici cineva să depindă efectiv de mine.”

Comentariile în acest caz, sînt poate de prisos. Cu toate acestea, ne rezervăm dreptul la a încheia acest articol cu părerea lui Ioan Slavici, exprimată într-una din operele sale: „Nimic nu e mai de compătimit ca viața fără copii.”

Ion GIRONO

Codrul, frate cu românul?

Săptămîna trecută, zile de-a rîndul, presa centrală independentă a sosit tot cu cîte o zi întîrziere și în tot mai puține exemplare. Iată-ne constrînși de împrejurări să procedăm ca-n vremea — de glorioasă aducere-amînte — primelor luni de după Revoluție, și să fim „pe fază” spre a reuși să cumpărăm ziarele mult dorite.

Vineri 29.11., a.c., pe la ora 8 n-ai fi găsit nici cu slujbe de ploaie un alt ziar central, în afară de „Azi”, bineînțeles! În schimb la mai toate chioșcurile difuzării presei din centrul Sibiului se „dădea” hîrtie igienică. 21 de lei sulul.

Ce și-or fi zis tovarășii „factori de resort”? Ce-ar fi să valorificăm superior materialul lemnos și, în loc să fie prefăcut în hîrtie de ziar (ziare în care să ne înjure opozi-

Găina cu ouăle de aur

L-am întîlnit pe Vasile, trecînd grăbii cu mîinile lungite de două plase grele. L-am strigat și s-a oprit așternîndu-și pe față un zîmbet de om bun.

— Fabrica s-a închis și eu și nevastă-mea sîntem un fel de șomeri, cu nu știu cît la sută din salariu. Nevoile familiei sînt mari și copiii trebuie să mînințe, așa că am trecut la zootehnie.

Dacă pînă nu de mult puteai trăi după două vaci bune, acum de cînd cu democrația și liberalizarea poți trăi după patru cinci găini. Mi-am închis balconul și mă apuc de cercetare. Sper să obțin o rasă de găini care să ouă de trei ori pe zi. Deocamdată un ou este 24 lei, dar mîine poate fi 30—40 sau 100.

Zece găini îmi vor da 30 de ouă pe zi, asta înseamnă, la 100 de lei oul, 3.000 lei, într-o lună 90 de mii de lei. Mă las și eu și nevasta de slujbă, angrenăm și copiii în afacere.

Am șansa ca într-un an să-mi plătesc apartamentul, să-mi cumpăr un Mercedes și să deschid o crîsmă pe care o voi boteza „La oul de aur”.

Ce nu-i legal?

Și un zîmbet, mucalit de data aceasta, îi însoți întrebarea.

Dan Ioan BOGDAN

Aflăm de la Poliție

În ziua de 4.10. 1991, paznicul Roșca Gheorghe de 39 de ani își făcea obișnuitul rond la ferma nr. 5 Dealul Ocnei. Nu bănuia ce avea să se întîmple așa că a fost mai mult decît surprins de atacul pe care cîteva persoane necunoscute l-au declanșat împotriva sa. Aceștia au coborît dintr-o căruță și după ce l-au bătut bine pe paznic, au sustras 450 kg de cartofi.

În urma cercetărilor întreprinse, agresorii au fost identificați în persoana numiților: Pomărac Dorin, 28 de ani, str. Părului nr. 26 din Sibiu, muncitor la IAS Cîndrelul Ferma nr. 2 și Nicoră Ioan, 30 ani, tehnician la aceeași fermă, Sibiu, str. Record nr. 29.

Amîndoi au fost defecți justitiei urmînd probabil să mînințe „cartofi” altundeva decît la Sibiu.

★

Tot mai des se întîmplă ca o femeie să fie acostată pe stradă din diferite motive. La fel a procedat și Bunaciu Mircea din comuna Tirnava, muncitor la Carbosin Copșa Mică în ziua de 3.09.1991. A acostat-o pe tînăra C.V. de 23 de ani, nu pentru a o întîrba cît e ceasul, nici pentru a-i cere un foc la țigară, ci pentru a o obliga să-l însoțească. Ajunși acolo Bunaciu Mircea devine agresiv și o violează pe tînăra C.V.

Nu după mult timp a fost prins și reținut de către organele de poliție.

★

La fel a pătîi și tînăra G.J. de 16 ani, care în apropierea comunei Hoghilag a fost ajunsă pe drum de o căruță în care se aflau doi tineri care au încercat să stabilească o conversație cu ea. La refuzul fetei de a discuta cu ei, cei doi o prind, o urcă pe față cu forța în căruță, după care fac o cursă ca în Far-West pînă la malul Tirnavei Mari, într-un loc de unde țepetele și strigătele fetei, nu puteau fi auzite de trecători. Cei doi au fost repede identificați în urma cercetărilor. Se numesc Ciurar Augustin de 17 ani și Ciurar Ticu de 16 ani. Amîndoi au fost defecți justitiei.

Dan Ioan BOGDAN

Rubrică realizată cu sprijinul serviciului judiciar al Poliției Sibiu.

Ovidiu TOMULEȚIU

ȘTIFT

„Eu am mulțumit minerilor (în iunie '90 — n.n.) pentru că au făcut ordine... în același timp făcînd dezordine...” — fără comentarii.

(M.G.)

(Conferința de presă din 26. 11.1991).

Strada Mărășești...

Trecînd pe strada Mărășești, m-am întrebă mai întîi cu ce aș putea să o compar. Poate cu „aceeași aromă și gust sublim” a țigărilor Mărășești! Numai fumătorii înrăiți mă pot contrazice.

Adevăru-i că n-ar trebui să se găsească termen de comparație, dar din păcate asemenea străzi sînt multe în Sibiu. Deși predomină case impunătoare, strada e într-o stare deplorabilă. Vecinii de peste drum, dacă au chef să se viziteze, trebuie să ocolească toată strada, dacă nu sînt dispuși să se bălăcească prin mlaștini. Probabil că, ținînd cont de denu-

mirea străzii, edilii orașului s-au gîndit să creeze acolo un cadru „istoric”, să cunoaștem condițiile în care românii au rezistat erotic în bătălia de la Mărășești! Asta, doar judecînd după aparențe, că pe vremea aceea nu credem că existau canale de scurgere, infundate și nici mașini avînd înscrise pe ele denumirea firmei „Eckal”, oprite în băltoace! Închipuți-vă cu ce impresii vor pleca proprietarii acestora!

Aviz celor care se vor îndrepta spre urne, la apropiatele alegeri locale: treceti pe strada Mărășești! (între Lic. Ind. 6 și Vila Branga).

Gabriela BALAN

„Deșteaptă-te, Române!”

(urmărire din pag. 1)

români care mărturisim același Dumnezeu și vorbim aceeași limbă...”

Actorul Mihai Bica, de la Teatrul de Stat din Sibiu (unul din acei neuitați „golani” ai Zonei libere de neocomunism din Piața Universității — 1990) a recitat două poezii din marii noștri cenzoari: Ion Vinea și Nichifor Crainic.

A urmat microconcertul de colinzi susținut de corul „Ardalion” al Institutului teologic „Andrei Șaguna”. Cuvintele sînt prea sărace pentru a putea descrie frumusețea interpretării tradiționalelor noastre colinzi. Vă invităm să ascultați corul „Ardalion” în concertele pe care le va susține în această lună cînd vom celebra Nașterea Mîntuitorului.

Pe cînd organizatorii se pregăteau să declare închiderea momentului aniversar, „un român din Ardeal” a cerut permisiunea de a rosti cîteva cuvinte. Domnia sa a fost foarte indignat că în sală era așa puțină asistență, că sibiienii, inerti, nu au marcat așa cum se cuvine sărbătoarea noastră națională. Apoi, ca un profet din vechime,

domnul cu părul cărunt i-a certat pe organizatori că aniversarea nu a început cu o rugăciune, că nu s-a cîntat „Deșteaptă-te române”, că nu s-a ținut un „Te Deum”, că în sală nu au fost drapele naționale. „Vă rog să mă iertați că am un ton de revoltă, dar acesta ar trebui să-l aibă toți românii, căci Iuliu Maniu și marii generali și oameni politici ai Unirii au murit în temnițe, umiliți și schingiuiți, dar demni, ca adevărați creștini...”

În încheierea ceremoniei s-a cîntat „Cu noi e Dumnezeu” și „Deșteaptă-te române”.

Permiteți-ne, rogu-vă, cîteva propoziții: Pe bună dreptate domnul cărunt, „român din Ardeal”, cum s-a prezentat, a avut motive să fie revoltat. Însă nu e mai puțin adevărat că organizatorii au intenționat să comemoreze cît mai sobru Marea Unire. Colinzile cîntate de corul „Ardalion” fiind și rugăciuni și imnuri de slavă și cîntece patriotice și flamuri și reazem și îndemn și amintire și cinstire a martirilor neamului, printre care îi pomenim pe eroii Revoluției, de la săvîrșirea căreia luna aceasta se împlinesc doi ani.

Și totuși, eroii...

(urmărire din pag. 1)

nemați și va fi internat într-un lagăr în Germania. Grav rănit și bolnav de tifos va trăi un întreg calvar pînă la terminarea războiului.

Reîntors în urbea sa natală va deveni unul dintre cei mai activi susținători ai Unirii. La Marea Adunare de la Alba Iulia, despre care vorbea cu patos dar și cu amărăciune condiției umane ce i-a fost rezervată de acei neștiutori sau falsificatori ai istoriei, va fi conducătorul delegației sebeșenilor, stînd alături de alți mari bărbați, iluștri artiști ai Unirii. Ceea ce am prețuit, îndeosebi, la omul mîndru și neînduplecat era modul demn cu care îi înfrunța pe oamenii ordinii socialiste, care de fapt se temeau de el. Își revendica casa și pensia de care a fost privat ani de zile. Casa n-a mai primit-o niciodată, pe motiv că „întrase în naționalizare”. Abia cu vreo trei-patru ani înainte de-a închide ochii în acea cocioabă mizeră, a primit o pensie de cîteva sute de lei. Halal recunoștință pentru meritele sale.

În ce ne privește: un sincer omagiu și veșnică recunoștință. Dormi în pace suflet mare de erou. La fel, toți cei asemeni ție!

În semn de neuitare, la Monumentul din Cimitirul Eroilor, coroanele recunoștinței. Foto: Iulian PREDA

„Mulți vor vota în necunoștință de cauză”

(urmărire din pag. 1)

adevăr niște alegeri corecte ar trebui să avem o televiziune independentă, care să nu direcționeze în nici un fel opțiunile electoratului, și care să dea printr-o imparțialitate deplină, oamenilor, posibilitatea să aibă niște opțiuni clare.

R.: Din cadrul televiziunii au fost îndepărtați oamenii incoerți ca Vartan Arachelian, Marinela Rotaru, etc. pentru pozițiile lor civice luate în anumite ocazii. Nu de mult președintele Iliescu vorbea despre un canal al televiziunii independente SOTI, dacă vor putea dovedi că au mijloace materiale să-și susțină activitatea. Ce părere aveți despre această afirmație?

O.P.: Cînd, în afară de asta SOTI va începe să transmită în curînd chiar și în București, dar cînd și cum? Va transmite pe programul II după terminarea programului oficial, adică după ora 11 noaptea. Deci pe o arie redusă cu audiență derizorie. Asta, după părerea mea, e de natură să camufleze existența

în continuare a monopolului, pe care puterea îl are asupra televiziunii. Ori televiziunea e un instrument extrem de puternic pe care puterea nu vrea să-l piardă și pe care-l folosește la manipularea opiniei publice. Are cu o atît mai mare importanță intrucît la noi există o anumită mitologie a televiziunii. În alte țări unde există 7, 8, 9, 10 canale, oamenii se dezangajează cumva de ceea ce prezintă televiziunea. Existența unui singur canal dă o anumită funcție oficială imaginii, omul în mod inconștient are senzația că, ceea ce i se prezintă la televiziune, este punctul de vedere oficial sau aproape de adevărul în sine. Așa s-a putut de pildă ca oamenii să fie înșelați și să privească Piața Universității așa cum au privit-o. Așa a fost posibil să se creeze un adevărat război psihologic între români. Televiziunea a fost folosită, nu numai pentru întreținerea unor confuzii, ci și pentru asmutirea unor categorii de români împotriva altor români după vechiul principiu „divide et impera”.

Știri necenzurate, scurtă revistă a presei

● Referendumul de la 3 decembrie va fi „pentru nimic” după cum afirmă Mircea Iorgulescu, pentru că rezultatele se cunosc mai dinainte. ● Constituția nu separă puterile în stat și acordă prea mari puteri prezidențiale, afirmă Nicolae Manolescu. „Puterea absolută devine neapărat demență” (N. Steinhardt). ● Aparent făcută pentru Iliescu și împotriva regelui (Constituția) susținută de strigăte, însoțită de tropăieli și un scandal tendențios grosolan, este expresia celor care au făcut-o, afirmă posturile de radio străine. ● Cehoslovacia a vo-

tat legea prin care foștii comuniști nu vor putea, timp de einci ani, să ocupe funcții administrative de stat. Un asemenea amendament la legea alegerilor locale a fost respins de Parlamentul României! ● Referitor la un articol apărut în ziarul polonez Tribuna Ludu, un corespondent al cotidianului AZI conchide: „Iată o țară care se poate sprijini pe piciorul stîng la fel ca și pe cel drept, în aceeași măsură”. Ne întrebăm ce-o fi și acolo, la mijloc?! ● Uniunea Sovietică l-a primit pe marele Duce Vladimir, descendent direct al familiei țarilor, cu ocazia aniversării orașului St. Petersburg. Numai regele nostru a fost din nou alungat de cei mai catolici (prin renegare) decît Papa! ● Problema solicitanților de azil în Germania a devenit critică. Acțiunile unor tineri violenți, radicali de dreapta, denumiți „skin herz” s-au intensificat, au recurs la cele mai grave agresiuni, cu rolul de intimidare și alungare din țară. ● În imaginile prezentate la

emisunea „Aktuell” se observă, într-o asemenea ambuscadă, un azilant care, trăgînd picioare în fund unui polițist, exclamă: „futu-ți nația mătii”?!... forțînd, astfel, intrarea noastră în Europa, probabil... ● Partidele comuniste din Europa erau finanțate și întreținute de URSS. Este declarația liderului partidului comunist din Marea Britanie, care ridică anual de la ambasada sovietică suma de 177 000 de dolari. Și noi care credeam în popularitatea și propria forță de susținere a acestora! ● Comsomolskaia Pravda publică declarația fostului ministru de externe al URSS că: „jumătate din membrii ambasadelor sovietice erau spioni” controlați de KGB. Întrebat — unul din aceștia — de ce trebuia să facă așa ceva răspunde: „dar ce altceva trebuie să facă ambasadere”?! ● Un agent al KGB, Butkov, a declarat că acțiunile de spionaj continuă și acum în Suedia. El s-a refugiat în Anglia. Deci, serialul de simbătă continuă.

Rubrică alcătuită de N.L.

Ei bine: nu!

Întrebat de ziariști, dl. Theodor Stolojan și-a desconfiat atitudinea pe care o va avea în ziua referendumului asupra constituției: se va declara de acord cu textul acesteia. Dacă un prim-ministru își poate permite o asemenea indiscreție, nu vîd de ce nu i-ar fi îngăduită și unui muritor de rînd ca mine.

Iertat să-mi fie (așa vine vorba), dar eu voi opta, în 8 decembrie, pentru NU. Să mă explic. Las la o parte faptul că, în mod normal, forme de guvernămînt i se cuvenea — așa cum s-a cerut de către o serie de cercuri, fie politice, fie gazetărești — un referendum special. Că o asemenea chestiune, fundamentală, nu se cădea a fi estompată, evitată chiar, prin absorbirea ei într-o întrebare vizînd o asemenea vastă și complexă structură cum este proiectul unei constituții (spun proiect, deoarece, pînă la aflarea rezultatelor referendumului, acesta îi rămîne, totuși, condiția, de propunere, oricît s-ar strădui unii să ne convingă de faptul că — gata! — problema e deplin rezolvată, e

un capitol încheiat). Mecanismul pe care se contează e evident: în stadiul nostru de maturitate civică, cei mai mulți, ducîndu-se la urne, fără cunoașterea, de fapt, a prevederilor constituției, în general și mai ales a faptului că sînt chemați, implicit, să se exprime — misiune de răspundere nu numai față de prezentul, dar și de viitorul țării — pentru republică sau monarhie, vor pune ștampila, mecanic, reflex, pe „da”. Oarecum, se va repeta ceea ce au căutat să speculeze anumiți reprezentanți ai puterii (Ion Iliescu, Marian Dan) în urma alegerilor de anul trecut, susținînd că exprimarea electoratului în legătură cu unul sau altul dintre candidații la președinție a însemnat, totodată, și adeziunea lui (100 la sută) la forma de guvernămînt republicană.

Dar chiar lăsînd la o parte — cum spuneam — acest aspect, totuși deosebit de important, nu mi-aș ierta niciodată greșeala de a da girul meu de cetățean unei constituții care acordă puteri excesiv de mari instituției pre-

zidențiale, inclusiv — sau mai cu seamă — în privința autorității asupra forțelor armate. Nu ne-am săturat de un președinte dispunînd după bunul său plac de destinele întregii țări, ale întregului popor? Experiența cumplită pe care am trăit-o ar trebui să ne facă precauți. Sîntem departe de acel stadiu al democrației care să ne permită luxul de a experimenta guvernarea prezidențială — sau, mă rog, semiprezidențială —, cu diminuarea rolului, ponderii parlamentului. Cu atît mai mult cu cît și în țări de vechă tradiție democratică, care au adoptat la un moment dat formula (vezi Franța), la ora actuală ea nu (mai) pare deloc a fi cea mai fericită.

Voi opta, de asemenea, pentru NU și deoarece textul constituției propuse nu îi asigură în realitate, efectiv, justiției rolul major ce i se cuvine, acela de a treia putere în stat.

Desigur, în cabina de votare fiecare dintre noi vom proceda cum vom crede de cuviință. Istoria mai apropiată sau mai îndepărtată va judeca.

Eugen ONU

Terres de Hommes

În multe cămine de copii handicapați, Terres des Hommes a instalat mașini de spălat și uscătoare industriale produse de firma austriacă Miele. Pentru instalarea și mentinerea lor în starea de funcționare se caută doi oameni de service, cu experiență în electronică, mecanică și cu bune cunoștințe de limba germană. Persoanele întreprinzătoare precum și firme deja existente sînt invitate să trimită scrisori de recomandare în limba germană, precum și informații despre studii și experiența de service acumu-

lată, la următoarea adresă: Van der Kouwe, Anneke — str. Elena Cuza nr. 70, sc. C, bl. 29, et. II, ap. 8 București, sector IV.

INFORMATUL

Asociația „Speranța” pentru Protecția Handicapaților, organizează azi, 3 decembrie ora 17, la sediul Crucii Roșii (str. Xenopol), adunarea generală care va dezbate probleme organizatorice. (G.B.)

S. C. „SALUBRIS” S. A.

Din cauza prelungirii perioadei de penurie de motorină în depozitul central al oraşului

S.C. „SALUBRIS” S.A.

convoacă la sediul din Valea Mare nr. 6, reprezentanţii tuturor societăţilor care au pierderi din cauza lipsei de combustibil.

Convocarea se face pentru a se găsi o soluţie legală printr-o acţiune de grup, pentru a recupera pagubele.

Convocarea se face pentru zile de 1, 2 şi 3 decembrie 1991, ora 10. (332)

FUNDATIA PENTRU TINERET
S I B I U

str. Mitropoliei 30, telefax 92413109

Organizează în fiecare marţi, miercuri, joi şi vineri, sâmbătă, duminică 16—24.

DISCOTECA „KOMETA”

Joi „CLUB ROCK”

Vinde prin licitaţie publică jocuri electronice în data de 16.12.1991.

Participanţii la licitaţie vor depune 10 la sută din valoarea unui joc, la casieria instituţiei. Re-laţii la telefon 1 31 09. (337)

S. C. „AXA”

ANUNŢĂ clienţii magazinului

LEBĂDA

(din cadrul complexului comercial situat la intersecţia B-dul Milea şi Calea Dumbrăvii) că probele de calitate la antigel au relevat următoarele caracteristici:

ANTIGEL TIP P — pe bază de propilenglicol

— punct de congelare —42°C

— punct de fierbere —102°C

— conţine inhibitori corozivi

— viscozitate redusă la motor rece (superior antigelului pe bază de polipropilenglicol, fabricat artizanal de producători nespecializaţi)

— este omologat de ICESITA Piteşti.

ATENŢIE!

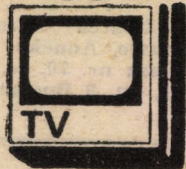
La acest tip de antigel nu poate fi utilizat termomodensimetrul, întrucât duce la determinări eronate.

Stabilirea punctului de congelare se face prin răcire şi măsurarea temperaturii.

— IMPORTANT —

MAGAZINUL „LEBĂDA” MAI POSEDĂ UN STOC LIMITAT DE ANTIGEL LA PREŢUL NE-MAJORAT DE 153 lei/litru. (336)

PROGRAM

MARTI, 3 decembrie 1991

10.00 Actualităţi • Meteo.
11.20 Calendarul zilei. 10.30
TV 5 EUROPE. 12.40 Ora de
muzică. 13.30 Interferenţe.
14.00 Actualităţi • Meteo
14.20 Muzica pentru părinţi.

14.50 Tradiţii ale colecţiona-
rilor. 15.20 Preuniversitaria.
15.50 Telescoală. 16.20 Muzi-
ca pentru toţi. 16.50 Ştiri.
16.55 Convieţuire. 17.25 Dru-
muri în memorie. 17.55 Salut,
prieten! 18.55 Cultura în lu-
me. 19.20 Legea privind or-
ganizarea Referendumului
naţional asupra Constituţiei
României. 19.35 Desene ani-
mate. 20.00 Actualităţi. 20.35
La ordinea zilei: CONSTI-
TUTIA. 20.50 SPORT. 21.00
Studioul economic. 21.25 Te-
lecineamata: „Căinta” (UR-
SS, 1986) 0.00 Cronica Parla-
mentului • Actualităţi. 0.35
Recomandări din program.

Mica publicitate

PIERDERI

• Pierdut chitanţă vamală nr. 4406 din 7.10.1991, pe numele Lazăr Ioan. O declar nula. (5397)

• Pierdut legitimaţie de serviciu pe numele Hanea Dumitru Mircea, eliberată de Direcţia Judeţeană de Poştă şi Telecomunicaţii. O declar nula. (5393)

• Pierdut Contract de muncă, pe numele Muller Maria. Il declar nul. (5387)

• Pierdut filă CEC nr. 48 367450, repartizat la Şantierul nr. 2, LOT Albeni al Societăţii Comerciale „CONCEFA” Sibiu S.A. O declarăm nula. (5400)

VINZARI-CUMPARARI

• Vind Citroen Visa 88 000 km. Str. I. Slavici 2 (Calea Dumbrăvii — ITS) (5399)

• Vind televizor color ITT. Telefon 4 04 17. (MP)

• Vind Mercedes, 5 t; cabinet stomatologie. Str. Semănătoarei 15, orele 15—18. (5395)

• Vind înscrisoare Dacia 1310, octombrie 1988. 924/4 25 11, între orele 18—20. (5371)

• Vind TV color — japonez — „Orion”. Sigilat. Telefon 2 77 93. (5396)

• Vind ARO — 10-4. An fabricaţie 1986. Informaţii telefon 925/1 04 27. (5375)

DIVERSE

• Firma „ARMONIA” TAXI anunţă că, începând cu data de 1.12.1991 va circula cu taxa de 25 lei/km. (5379)

SC „GOLDEN GATE” SRL, cu sediul în Sibiu, str. Turnului 11, caută asociat pentru aprovizionare marfă din ţară şi străinătate. Informaţii telefon 1 16 63, după ora 17. (5387)

Firma DONIS S.R.L.

la dispoziţia Dvs.

- consulting achiziţionare microcalculatoare
 - instalare sistem
 - recomandări achiziţiei software
 - produse program la cererea clientului
- în domeniile:

contabilitate, tehnica, editare texte, grafica

Contactaţi-ne la telefon

928 / 1 26 67

(338)

FLASH

• Misiunea „Atlantis” a fost scurtată cu 3 zile din cauza unor probleme de ordin tehnic. Cei 6 astronauţi americani au reuşit să plaseze pe orbită un satelit de spionaj, capabil să înregistreze lansările de rachete de pe platforme mobile. Naveta „Atlantis” a înconjurat Terra de 108 ori.

• Alegeri în Kazahstan au avut loc duminică. Singurul candidat la preşedinţie este influentul Nursultan Nazarbaev, actualul lider al unei republici care nu şi-a revendicat încă independenţa.

• Edith Cresson, premierul Franţei a primit duminică pe premierul rus Ivan Silaev.

• Djohar Dudaev, general în rezervă, actualul preşedinte al Rep. Ceceno-Inguşă, a avertizat că dacă nu i se va permite să oprească armele luate de la armata sovietică, va achiziţiona armament din străinătate.

• Siria a acuzat Israelul de obstrucţionarea conferinţei de pace de la Washington, după amânarea cerută unilateral. Siria va fi prezentă acolo la 4 decembrie, aşa cum era stabilit iniţial şi nu la 9 decembrie, cum a cerut Israelul. Surse israeliene au comunicat că participarea Israelului la 4 decembrie, nu e sigură dar nici imposibilă.

Rubrică de Emil PORIME

„La fluierul final”

La sfârşit de toamnă şi început de iarnă am consemnat pentru d-voastră.

VOLEI — DIVIZIA A

CSM LIBERTATEA SIBIU — UNIVERSITATEA ELECTRONICA CLUJ NAPOCA 3—1 (5—15; 15—17; 15—6; 15—12).

În mai puţin de trei zile, o nouă întâlnire Sibiu — Cluj. Dacă în cea de baschet n-am putut răsturna „Carul mare” (nu văd cine poate), în partida de volei, după un început timid sibienilor au terminat victorioase, aplaudate la scenă deschisă.

RUGBY — DIVIZIA A

STEUA BUCUREŞTI — CSM SIBIU 19—10

Echipa noastră n-a putut trece de sportivii militari, dar partidele din a doua parte a campionatului, poate ne vor aduce mai multe satisfacţii.

HANDBAL

Prezenţa sportivilor sibieni în sportul cu lovituri de la 7 m. a intrat în linie dreaptă.

ANUNŢ

Agencia Teatră anunţă publicul iubitor de teatru că pentru spectacolele Chang Eng care se vor juca miercuri 4 şi joi 5 decembrie 1991 şi Cartoteca vineri 6, sâmbătă 7 şi duminică 8 decembrie 1991 biletele se pot reţine din timp individual sau în grup la telefonul 3 19 90, între orele 11 şi 18 sau la sediul Agenţiei din str. Nicolae Bălcescu nr. 17.

Sport... Sport...

FOTBAL

Şi în sportul rege s-a intrat pe ultima sută de metri. GAZ METAN MEDIAŞ — METALURGISTUL CUGIR 4—0

Aşa cum anticipam, după jocul bun de la Sibiu, găzarii şi-au refăcut serios golaverajul şi zestrea de puncte, aşteptând sărbătorile de iarnă mai liniştite.

METALUL BOCSA — SOIMII IPA SIBIU 2—0

FC INTER — FC BRAŞOV 2—1 (1—0)

Un amic îmi spunea înainte de meci: „cînd eşti cu un picior în groapă, te mai ajută şi alţii, să-l bagi şi pe celălalt”. Cam aşa se profila partida de la Sibiu, în care multe minute bune băieţii noştri n-au reuşit să găsească cheia lacătului braşovean decît în finalul partidei, la o fază care a curs spre Mărgărit, acesta deschizînd scorul.

Am intrat la cabine cu un rezultat fragil, după pauză oaspeţii egalînd prin braşoveanul Marcu, nesupravegheat de apărarea noastră.

Interiştili au ratat ocazii cît „roata carului” şi au reuşit să se desprindă în cîştigători prin golul lui Văşil.

Cît despre „prietenu nostru” centralul Crăciunescu nu putem să spunem cuvinte bune, ne-a provocat multe dureri de cap prin deciziile date şi împărţirea cu dărnicie a darurilor „galbene” de Moş Nicolae.

Marcel BALOMIR

CARPAŢI MİRŞA — UNIVERSITATEA DROBETA-TURNUL SEVERIN 41—24

N-a lipsit mult şi la Mîrşă era să asistăm la scorul campionatului. Numai introducerea şi rulara întregului lot de către gazde a făcut ca scorul să nu ia proporţii.

Redactor şef: TRAIAN SUCIU